

32012R0282

L 92/4

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

30.3.2012.

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 282/2012**od 28. ožujka 2012.****o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila sustava jamstava za poljoprivredne proizvode****(kodificirana)**

EUROPSKA KOMISIJA,

poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 ⁽⁵⁾, a posebno njezin članak 142. točku c.,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 2799/98 od 15. prosinca 1998. o uspostavi agromonetarnih mjera za euro ⁽⁶⁾, a posebno njezin članak 9.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavi zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) ⁽¹⁾, a posebno članak 43. točke (a), (d), (f) i (j), članak 47. stavak 2., članak 134., članak 143. točku (b), članak 148., članak 161. stavak 3., članak 171. i članak 172. stavak 2.,

budući da:

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 104/2000 od 17. prosinca 1999. o zajedničkoj organizaciji tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture ⁽²⁾, a posebno njezine članke 37. i 38.,

(1) Uredba Komisije (EEZ) br. 2220/85 od 22. srpnja 1985. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava jamstava za poljoprivredne proizvode ⁽⁷⁾ nekoliko je puta bitno izmijenjena ⁽⁸⁾. U interesu preglednosti i jasnoće navedenu Uredbu treba kodificirati.

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1216/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju trgovinskih aranžmana primjenjivih na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda ⁽³⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 4., članak 6. stavak 4., članak 7. stavak 3. i članak 11. stavak 4.,

(2) Brojnim odredbama u poljoprivrednim propisima Unije zahtijeva se polaganje jamstva kako bi se osigurala plaćanja odgovarajućih iznosa u slučaju neispunjenja neke obveze. Međutim, iskustvo je pokazalo da se takav zahtjev u praksi tumači na vrlo različite načine. Zato je potrebno definirati taj zahtjev da bi se izbjegli nejednaki uvjeti tržišnog natjecanja.

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 247/2006 od 30. siječnja 2006. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije ⁽⁴⁾, a posebno njezin članak 25.,

(3) Posebno je potrebno definirati oblik jamstva.

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za

(4) U mnogim odredbama poljoprivrednih propisa Unije predviđeno je da se jamstvo gubi ako je osigurana obveza prekršena, a da se ne pravi razlika između neispunjenja osnovnih i sekundarnih ili sporednih obveza. U interesu načela pravičnosti potrebno je povući razliku između posljedica neispunjenja osnovnih

⁽¹⁾ SL L 299, 16.11.2007., str. 1.

⁽²⁾ SL L 17, 21.1.2000., str. 22.

⁽³⁾ SL L 328, 15.12.2009., str. 10.

⁽⁴⁾ SL L 42, 14.2.2006., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 30, 31.1.2009., str. 16.

⁽⁶⁾ SL L 349, 24.12.1998., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 205, 3.8.1985., str. 5.

⁽⁸⁾ Vidjeti Prilog I.

obveza i posljedica neispunjenja sekundarnih ili sporednih obveza. Posebno se treba predvidjeti, kad je to dopušteno, gubitak prava na samo dio jamstva kad je ustvari ispunjena osnovna obveza, a rok za njezino ispunjenje je tek neznatno prekoračen ili kad sekundarna ili sporedna obveza nisu ispunjene.

- (5) Ne treba se praviti razlika između posljedica neispunjavanja pojedine obveze na osnovi toga je li ili nije primljeno avansno plaćanje. Prema tome, jamstva za koja se daju predujmovi treba obuhvatiti zasebnim pravilima.
- (6) Troškovi polaganja jamstva, nastali kako za stranu koja polaže jamstvo tako i za nadležno tijelo, mogli bi biti nerazmjerni u odnosu na iznos kojim se garantira plaćanje jamstva ako je iznos ispod određene granice. Nadležna tijela trebaju zato imati pravo odustati od zahtijevanja jamstva za plaćanje iznosa ispod te granice. Osim toga, nadležno tijelo treba biti ovlašteno odustati od traženja jamstva kad priroda osobe koja treba ispuniti obvezu čini taj zahtjev nepotrebnim.
- (7) Nadležno tijelo treba imati pravo odbiti ponuđeno jamstvo ako smatra da ono nije zadovoljavajuće.
- (8) Rok za davanje dokaza potrebnih za oslobađanje jamstvenog iznosa potrebno je utvrditi ako takav rok već nije utvrđen na nekom drugom mjestu.
- (9) U vezi s tečajem koji se primjenjuje za preračunavanje iznosa izraženog u eurima u nacionalnu valutu, operativni događaj naveden u članku 3. Uredbe (EZ) br. 2799/98 potrebno je odrediti u skladu s Uredbom Komisije (EZ) br. 1913/2006 ⁽¹⁾.
- (10) Potrebno je utvrditi postupak koji se primjenjuje kad se izgubi pravo na jamstvo.
- (11) Komisiji treba omogućiti nadzor i praćenje provedbe propisa o jamstvima.
- (12) Ovom se Uredbom utvrđuju pravila koja će se općenito primjenjivati, osim ako posebnim propisima Unije nisu utvrđena drugačija pravila.
- (13) Mjere predviđene u ovoj Uredbi u skladu su s mišljenjem Upravljačkog odbora za zajedničku organizaciju poljoprivrednih tržišta i dostavljene su na znanje drugim nadležnim odborima,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila kojima se regulira davanje jamstava u okviru sljedećih Uredbi, odnosno u okviru bilo kojih uredbama donesenih u skladu s tim uredbama, osim ako u tim uredbama nisu utvrđena drugačija pravila:

- (a) uredbe kojima se utvrđuje zajednička organizacija tržišta određenih poljoprivrednih proizvoda:
- Uredba (EZ) br. 104/2000 (proizvodi ribarstva i akvakulture),
 - Uredba (EZ) br. 1234/2007 (Uredba o jedinstvenom ZOT-u);
- (b) Uredba (EZ) br. 73/2009 (programi izravnih potpora);
- (c) Uredba (EZ) br. 1216/2009 (trgovinski dogovori koji se primjenjuju na određene robe dobivene kod prerade poljoprivrednih proizvoda).

Članak 2.

Ova se Uredba primjenjuje u svim slučajevima kad je u uredbama navedenim u članku 1. predviđeno davanje jamstva kako je definirano u članku 3., bez obzira na to koristi li se pojam „jamstvo” ili ne.

Ova se Uredba ne primjenjuje na jamstva koja se polažu kao osiguranje plaćanja uvoznih i izvoznih carina navedenih u Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ⁽²⁾.

Članak 3.

Za svrhe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „jamstvo” je osiguranje da će pojedini iznos novca biti plaćen nadležnom tijelu odnosno zadržan od strane nadležnog tijela ako pojedina obveza nije ispunjena;
- (b) „zajedničko jamstvo” je jamstvo koje se daje nadležnom tijelu kako bi se osiguralo ispunjavanje više od jedne obveze;
- (c) „obveza” je zahtjev ili više zahtjeva, određenih propisom da se neka radnja provede ili ne provede;
- (d) „nadležno tijelo” je strana ovlaštena da prihvati jamstvo, odnosno strana ovlaštena da odluči u skladu s mjerodavnim propisima oslobađa li se jamstvo ili se zadržava.

⁽¹⁾ SL L 365, 21.12.2006., str. 52.

⁽²⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1.

POGLAVLJE II.

POLAGANJE JAMSTVA

Članak 4.

Jamstvo daje strana, ili se daje u njezino ime, koja je odgovorna za plaćanje iznosa novca koji se potražuje ako neka obveza nije ispunjena.

Članak 5.

1. Nadležno tijelo može odustati od traženja jamstva kad je vrijednost iznosa koji se osigurava manji od 500 eura.

2. Kad se koristi mogućnost iz stavka 1., dotična strana mora se pisano obavezati da će platiti isti iznos koji bi ona bila obavezna platiti da je dala jamstvo, a na koje je kasnije dijelom ili u cijelosti izgubila pravo.

Članak 6.

Nadležno tijelo može odustati od traženja jamstva ako je strana odgovorna za ispunjenje obveza:

- (a) javno tijelo odgovorno za obavljanje zadaća državne vlasti; ili
- (b) privatno tijelo koje obavlja zadaće navedene u točkama (a) u okviru državnog nadzora.

POGLAVLJE III.

OBLIK JAMSTVA

Članak 7.

1. Jamstvo se može položiti:

- (a) uplatom novca, kako je navedeno u člancima 12. i 13.; i/ili
- (b) pribavljanjem jamca, kako je definirano u članku 15. stavku 1.

2. Prema slobodnoj odluci nadležnog tijela jamstvo se može dati:

- (a) u obliku hipoteke; i/ili
- (b) stavljanjem u zalog kod banke gotovinskog pologa; i/ili
- (c) davanjem u zalog priznatih potraživanja prema državnom tijelu ili državnih vrijednosnica, koje su dospjele i plative i nitko drugi nema prvenstvo polaganja prava na njih; i/ili
- (d) davanjem u zalog prenosivih vrijednosnica u dotičnoj državi članici pod uvjetom da su one izdane ili za njih jamči ta država članica; i/ili

(e) davanjem u zalog obveznica koje izdaju hipotekarne kreditne institucije notirane na javnim burzama i njima se može slobodno trgovati, pod uvjetom da imaju kreditni bonitet istovrijedan državnim obveznicama.

3. Nadležno tijelo može utvrditi dodatne uvjete za prihvaćanje jamstava vrsta navedenih u stavku 2.

Članak 8.

Nadležno tijelo odbija prihvatiti ili može tražiti zamjenu bilo kojih jamstava koje ono smatra nedovoljnim ili nezadovoljavajućim ili kojima se ne daje pokriće za dovoljno dugo razdoblje.

Članak 9.

1. Imovina dana pod hipoteku u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a), vrijednosnice ili obveznice založene u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkama (d) i (e) moraju na dan davanja jamčevine imati kapitalizirajuću vrijednost od najmanje 115 % vrijednosti traženog jamstva.

Nadležno tijelo može prihvatiti jamstvo tipa s popisa u članku 7. stavku 2. točkama (a), (d) ili (e) samo ako se strana koja ga nudi obaveže u pisanom obliku da će dati dodatno jamstvo ili zamijeniti prvobitno jamstvo ako kapitalizirajuća vrijednost dotične imovine, vrijednosnica ili obveznica u razdoblju od tri mjeseca bude niža od 105 % vrijednosti traženog jamstva. Ta pisana obveza nije potrebna ako je to već određeno nacionalnim propisima. Nadležno tijelo dužno je redovito provjeravati vrijednost takve imovine, vrijednosnica i obveznica.

2. Kapitalizirajuću vrijednost jamstva, kako je navedeno u članku 7. stavku 2. točkama (a), (d) i (e), procjenjuje nadležno tijelo uzimajući u obzir troškove kapitaliziranja.

Kapitalizirajuća vrijednost vrijednosnica ili obveznica procjenjuje se na temelju posljednjih dostupnih kotacija.

Strana koja daje jamstva na traženje nadležnog tijela pribavlja dokaz o kapitalizirajućoj vrijednosti.

Članak 10.

1. Svako jamstvo može se zamijeniti nekim drugim.

Međutim, o tome nadležno tijelo treba dati svoj pristanak u sljedećim slučajevima:

- (a) kad je prvobitno jamstvo izgubljeno, ali još nije realizirano; ili
- (b) kad je zamjensko jamstvo tipa navedenog u članku 7. stavku 2.

2. Globalno jamstvo može se zamijeniti drugim globalnim jamstvom pod uvjetom da je novim globalnim jamstvom obuhvaćen najmanje onaj dio prvobitnog globalnog jamstva koji u trenutku zamjene služi za osiguranje ispunjenja jedne ili više još uvijek neispunjenih obveza.

Članak 11.

1. Jamstva prema članku 1. daju se u eurima.
2. Odstupajući od stavka 1., kad se prihvaća jamstvo u državi članici izvan eurozone, u nacionalnoj valuti, iznos jamstva u eurima preračunava se u tu nacionalnu valutu u skladu s člankom 10. Uredbe (EZ) br. 1913/2006. Obveze koje odgovaraju jamstvu i iznosi koji se zadržavaju u slučaju nepravilnosti ili kršenja ostaju izraženi u eurima.

Članak 12.

Ako se daje gotovinski polog prijenosom, neće se smatrati da on predstavlja jamstvo sve dok dotično nadležno tijelo nije zadovoljno da je iznos na njegovom raspolaganju.

Članak 13.

1. Ček za iznos čije plaćanje jamči neka financijska institucija koju država članica dotičnog nadležnog tijela priznaje za tu svrhu smatra se gotovinskim pologom. Nadležno tijelo ne treba prezentirati takav ček na naplatu sve do pred kraj isteka roka za koji se jamči.
2. Drugi čekovi osim onih navedenih u stavku 1. predstavljaju jamstvo samo onda kad je nadležno tijelo zadovoljno da je iznos čeka na njegovom raspolaganju.
3. Sve troškove financijskih institucija snosi strana koja daje jamstvo.

Članak 14.

Nikakve kamate neće se plaćati strani koja daje jamstvo u obliku gotovinskog pologa.

Članak 15.

1. Jamac mora imati svoje normalno sjedište ili uspostavu u Uniji i, podložno odredbama Ugovora o slobodnom pružanju usluga, mora imati odobrenje nadležnog tijela države članice u kojoj se daje jamstvo. Jamac se obavezuje pisanim jamstvom.
2. U pisanom jamstvu navodi se najmanje:
 - (a) obveza ili u slučaju globalnog jamstva, tipovi obveza za čije se ispunjenje jamči plaćanjem iznosa novca;
 - (b) najviše iznos koji jamac prihvaća da će platiti;
 - (c) da se jamac obavezuje zajedno s odgovornom stranom ili odvojeno ispuniti obvezu plaćanja u roku od 30 dana od zahtjeva nadležnog tijela iznosa u okviru jamstva koji je dospio kad se jamstvo proglašuje izgnanim.

3. Nadležno tijelo može prihvatiti da pisana telekomunikacija koju pošalje jamac predstavlja pisano jamstvo. Ako nadležno tijelo to prihvati, ono će poduzeti potrebne korake kako bi se uvjerilo da je telekomunikacija vjerodostojna.

4. Kad je već dano globalno jamstvo, nadležno tijelo određuje postupak prema kojem se cijelo ili dio globalnog jamstva raspoređuje za pojedinu obvezu.

Članak 16.

Čim je dio jamstva određen za određenu obvezu, ostatak globalnog jamstva se ažurira.

POGLAVLJE IV.**AVANSNA PLAĆANJA****Članak 17.**

Odredbe ovog poglavlja primjenjuju se u svim slučajevima kad je posebnim propisima Unije predviđeno avansno plaćanje svote prije ispunjenja obveza.

Članak 18.

1. Jamstvo se oslobađa kad:
 - (a) je dokazano konačno pravo na iznos plaćen kao predujam; ili
 - (b) isplaćen je odobren iznos plus svi dodaci predviđeni u posebnim propisima Unije.
2. Ako prođe rok za dokazivanje prava na konačni odobreni iznos, a da nisu predočeni dokazi za to pravo, nadležno tijelo odmah započinje postupak prema članku 28.

Rok se može produžiti u slučaju više sile.

Međutim, kad je tako određeno propisima Unije, dokaz se može predočiti i nakon što istekne rok u okviru djelomičnog oslobađanja jamstva.

3. Ako se prema odredbama o višoj sili propisa Unije dopušta samo povrat predujma, primjenjuju se sljedeći dodatni uvjeti:

- (a) okolnosti koje predstavljaju višu silu trebaju se dojaviti nadležnom tijelu najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je dotična strana primila obavijest o okolnostima koje ukazuju na moguću slučaj više sile; i

(b) dotična strana vratit će iznos predujma ili njegov odgovarajući dio u roku od 30 dana od datuma kad je nadležno tijelo izdalo zahtjev za povrat.

Ako se uvjeti utvrđeni u točkama (a) i (b) ne ispune, uvjeti isplate su isti kao da okolnosti više sile nisu nastupile.

POGLAVLJE V.

OSLOBAĐANJE I GUBITAK JAMSTAVA OSIM ONIH NAVEDENIH U POGLAVLJU IV.

Članak 19.

1. Obveza može biti primarna, sekundarna ili sporedna.
2. Primarna obveza je obveza osnovna za svrhu provedbe za koju je predviđena propisom ili za neprovedbu neke radnje.
3. Sekundarna obveza je obveza poštivanja vremenskog roka za ispunjenje primarne obaveze.
4. Sporedna obveza je bilo koja druga obveza predviđena nekom Uredbom.
5. Ovo se poglavlje ne primjenjuje kad posebnim propisima Unije nisu definirane primarne obveze.
6. Za svrhu ovog poglavlja „odgovarajući dio jamstva” je dio zajamčenog iznosa koji odgovara količini za koju obveza nije ispunjena.

Članak 20.

Kad se jednom predoči dokaz utvrđen posebnom odredbom propisa Unije da su primarne, sekundarne i sporedne obveze ispunjene, jamstvo se oslobađa.

Članak 21.

1. Jamstvo će se izgubiti u cijelosti za količinu za koju primarna obveza nije ispunjena, osim ako slučaj više sile nije spriječio ispunjenje.
2. Smatrat će se da primarna obveza nije ispunjena ako odgovarajući dokazi nisu predočeni u roku utvrđenom za predočenje dokaza, osim ako slučaj više sile ne spriječi predočenje takvih dokaza u tom roku. Odmah se pokreće postupak prema članku 28. za naplatu izgubljenog iznosa.

3. Kad je predočen dokaz da su sve primarne obveze ispunjene u roku od 18 mjeseci od roka u stavku 2., 85 % izgubljenog iznosa se vraća.

Kad je dokaz da su sve primarne obveze ispunjene predočen u okviru 18 mjeseci nakon isteka tog roka u okolnostima kad određena sekundarna obveza nije ispunjena, iznos koji se isplaćuje bit će iznos koji bi se isplatio u okviru članka 22. stavka 2. umanjen za 15 % odgovarajućeg dijela zajamčenog iznosa.

4. Nema nikakvog povrata kad se dokaz da su sve primarne obveze ispunjene predoči nakon isteka razdoblja od 18 mjeseci navedenog u stavku 3., osim ako viša sila nije spriječila predočenje dokaza u okviru tog razdoblja.

Članak 22.

1. Ako se dokaže da su prema utvrđenim posebnim odredbama propisa Unije u određenom roku ispunjene sve primarne obveze, a sekundarna obveza u tim okolnostima nije ispunjena, jamstvo će se djelomično osloboditi, a ostatak zajamčenog iznosa se gubi. Primjenjuje se postupak prema članku 28. za naplatu izgubljenog iznosa.

2. Razmjerni dio oslobođenog jamstva iznosi: jamstvo kojim je obuhvaćen određeni zajamčeni dio iznosa manje 15 %, i

(a) 10 % preostalog iznosa nakon odbitka od 15 %, za svaki dan kojim je:

i. maksimalno razdoblje od 40 dana ili manje prekoračeno;

ii. minimalno razdoblje od 40 dana ili manje nije poštovano;

(b) 5 % preostalog iznosa nakon odbitka od 15 %, za svaki dan kojim je:

i. maksimalno razdoblje od 41 do 80 dana prekoračeno;

ii. minimalno razdoblje od 41 do 80 dana nije poštovano;

(c) 2 % preostalog iznosa nakon odbitka od 15 %, za svaki dan kojim je:

i. maksimalno razdoblje od 81 dan ili više prekoračeno;

ii. minimalno razdoblje od 81 dan ili više nije poštovano.

3. Ovaj se članak ne primjenjuje na rokove za podnošenje ili korištenje zahtjeva za uvozne i izvozne dozvole i unaprijed utvrđene certifikate, na rokove za utvrđivanje unaprijed uvoznih i izvoznih prelevmana kao i izvoznih subvencija putem natječaja.

Članak 23.

1. Neispunjenje jedne ili više sporednih obveza dovodi do gubitka od 15 % određenog dijela zajamčenog iznosa osim ako viša sila spriječi ispunjenje.

2. Odmah se pokreće postupak prema članku 28. za naplatu izgubljenog iznosa.

3. Ovaj se članak ne primjenjuje u okolnostima kad se primjenjuje članak 21. stavak 3.

Članak 24.

Ako se dokaže da su sve primarne obveze poštovane, ali nisu ispunjene sekundarne i sporedne obveze, primjenjuju se članci 22. i 23. i ukupan iznos koji se gubi bit će gubitak iznosa u skladu s člankom 22. plus 15 % odgovarajućeg zajamčenog dijela svote.

Članak 25.

Ukupan izgubljen iznos ne može prijeći 100 % odgovarajućeg dijela iznosa zajamčene svote.

POGLAVLJE VI.

OPĆE ODREDBE

Članak 26.

1. Jamstvo se oslobađa na zahtjev u dijelu za koji je predložen odgovarajući dokaz za dio količine proizvoda, pod uvjetom da taj dio nije manji od minimalne količine navedene u propisu kojim se zahtijeva jamstvo.

Kad posebnim propisima Unije nije određena minimalna količina, nadležno tijelo može ograničiti broj djelomičnih oslobođanja pojedinog jamstva, te može odrediti minimalne iznose za svako takvo oslobođanje.

2. Nadležno tijelo može tražiti podnošenje pisanog zahtjeva za oslobođanje cijelog ili dijela jamstva.

3. U slučaju kad, u skladu s člankom 9. stavkom 1., jamstva pokrivaju više od 100 % iznosa za koji se traži jamstvo, dio jamstva koji prelazi 100 % oslobađa se kad se ostatak zajamčenog iznosa konačno oslobodi ili kad je izgubljen.

Članak 27.

1. Kad nije utvrđen rok za predloženje dokaza potrebnih za oslobođanje zajamčenog iznosa, taj rok jest:

(a) 12 mjeseci od isteka roka određenog za ispunjenje svih primarnih obveza; ili

(b) kad nije određen takav rok naveden u točki (a), 12 mjeseci od datuma kad su ispunjene sve primarne obveze.

2. Rok određen u stavku 1. ne smije biti duži od tri godine od trenutka davanja jamstva za određenu obavezu, osim u slučaju više sile.

Članak 28.

1. Kad nadležno tijelo sazna o okolnostima kojih je posljedica gubitak cijelog ili djelomičnog jamstva, ono će bez odlaganja zatražiti od strane koja je dužna ispuniti obvezu plaćanje izgubljenog iznosa, dajući joj 30 dana za plaćanje od dana primitka zahtjeva.

Ako plaćanje nije izvršeno do kraja toga roka, nadležno će tijelo:

(a) odmah naplatiti jamstvo tipa opisanog u članku 7. stavku 1. točki (a) na odgovarajući račun;

(b) odmah zatražiti od jamca opisanog u članku 7. stavku 1. točki (b) plaćanje, dajući mu 30 dana za plaćanje od dana primitka zahtjeva za plaćanje;

(c) odmah poduzeti sljedeće korake:

i. pretvoriti vrijednosnice opisane u članku 7. stavku 2. točkama (a), (c), (d) i (e) u novac dovoljan za naplatu dospjele svote;

ii. prebaciti založene gotovinske depozite prema članku 7. stavku 2. točki (b) na svoj račun.

Nadležno tijelo može odmah naplatiti jamstva bilo kojeg tipa, opisana u članku 7. stavku 1. točki (a), na odgovarajući račun, a da prije ne zatraži od dotične strane izvršenje plaćanja.

2. Nadležno tijelo može odustati od naplate izgubljenog iznosa do najviše 60 eura, pod uvjetom da su u nacionalnom pravu utvrđeni slični zakonski i drugi propisi za slične slučajeve.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., kad je donesena odluka o gubljenju jamstva, ali je na uloženu žalbu naknadno odgođena u skladu s nacionalnim propisima, dotična strana će platiti kamate na iznos koji je stvarno izgubljen tijekom razdoblja počevši od dana primitka zahtjeva za plaćanje kako je navedeno u prvom

podstavku stavka 1. i završno s danom koji prethodi plaćanju stvarno izgubljenog iznosa.

Ako je nakon okončanog žalbenog postupka dotična strana dužna platiti izgubljeni iznos u roku od 30 dana, u svrhu izračuna kamata država članica može uzeti da je plaćanje izvršeno dvadesetog dana nakon dana kad je zatraženo.

Kamatna stopa koja se primjenjuje izračunava se u skladu s odredbama nacionalnog prava, ali ni u kojem slučaju ne smije biti niža od kamatne stope koja se primjenjuje za naplate nacionalnih iznosa.

Agencije za plaćanje odbijaju plaćenu kamatu od troškova Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EAGF) ili Europskog fonda za ruralni razvoj (EAFRD) u skladu s odredbama Uredbe Vijeća (EEZ) br. 352/78 ⁽¹⁾.

Države članice mogu periodično zatražiti poravnanje jamstva u odnosu na odgovarajuće kamate.

Kad je jamstvo izgubljeno, a iznos je već odobren EAGF-u ili EAFRD-u, a na temelju odluke u žalbenom postupku treba se vratiti izgubljeni iznos u cijelosti ili djelomično, uključujući kamatu po stopi u skladu s nacionalnim propisima, iznos koji je potrebno vratiti isplaćuje EAGF ili EAFRD, osim ako se krivnja za povrat iznosa jamstva pripisuje nemarnosti ili ozbiljnim greškama administrativnih tijela ili drugih tijela države članice.

Članak 29.

Komisija može, u skladu s postupkom navedenim u članku 195. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1234/2007 i u odgovarajućim člancima ostalih mjerodavnih uredaba, predvidjeti odstupanja od gore navedenih odredbi.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. ožujka 2012.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

POGLAVLJE VII.

PODACI

Članak 30.

1. Za svaku godinu države članice dostavljaju Komisiji na raspolaganje ukupan broj i iznos izgubljenih jamstava, bez obzira na to u kojoj se fazi nalazi postupak prema članku 28., razlikujući po slučajevima između onih naplaćenih u nacionalne proračune i onih naplaćenih u proračun Unije.

2. Evidencija o podacima navedenim u stavku 1. vodi se u odnosu na sva izgubljena jamstva za iznose iznad 1 000 eura i po svakoj odredbi Unije kojom su predviđena ta jamstva.

3. Podaci obuhvaćaju kako svote izravno plaćene od strane zainteresirane strane tako i svote naplaćene oslobođanjem jamstva.

Članak 31.

Države članice daju Komisiji na raspolaganje sljedeće informacije:

- (a) vrstu institucije ovlaštene da djeluje kao jamac i za to utvrđene uvjete;
- (b) tip jamstva prihvaćenog prema članku 7. stavku 2. i za to utvrđene uvjete.

Članak 32.

Uredba (EEZ) br. 2220/85 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage čitaju se kao upućivanja na ovu Uredbu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 33.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

⁽¹⁾ SL L 50, 22.2.1978., str. 1.

PRILOG I.

Uredba s popisom naknadnih izmjena koja je stavljena izvan snage

Uredba Komisije (EEZ) br. 2220/85
(SL L 205, 3.8.1985., str. 5.)

Uredba Komisije (EEZ) br. 1181/87
(SL L 113, 30.4.1987., str. 31.)

Uredba Komisije (EEZ) br. 3745/89
(SL L 364, 14.12.1989., str. 54.)

Uredba Komisije (EZ) br. 3403/93
(SL L 310, 14.12.1993., str. 4.)

Uredba Komisije (EZ) br. 1932/1999
(SL L 240, 10.9.1999., str. 11.)

Uredba Komisije (EZ) br. 673/2004
(SL L 105, 14.4.2004., str. 17.)

Uredba Komisije (EZ) br. 1713/2006
(SL L 321, 21.11.2006., str. 11.)

samo članak 3.

Uredba Komisije (EZ) br. 1913/2006
(SL L 365, 21.12.2006., str. 52.)

samo članak 12.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EEZ) br. 2220/85	Ova Uredba
Glava I.	Poglavlje I.
Članak 1. uvodni dio	Članak 1. uvodni dio
Članak 1. točka (a)	Članak 1. točka (a)
Članak 1. točka (b)	Članak 1. točka (b)
Članak 1. točka (c)	—
Članak 1. točka (d)	—
Članak 1. točka (e)	—
Članak 1. točka (f)	Članak 1. točka (c)
Članak 2.	Članak 2. drugi stavak
Članak 3. uvodne riječi	Članak 3. uvodne riječi
Članak 3. točka (a) prvi podstavak	Članak 3. točka (a)
Članak 3. točka (a) drugi podstavak	Članak 2. prvi stavak
Članak 3. točke (b), (c) i (d)	Članak 3. točke (b), (c) i (d)
Glava II.	Poglavlje II.
Članci 4., 5. i 6.	Članci 4., 5. i 6.
Glava III.	Poglavlje III.
Članak 8.	Članak 7.
Članak 9.	Članak 8.
Članak 10. stavak 1. točka (a)	Članak 9. stavak 1. prvi podstavak
Članak 10. stavak 1. točka (b)	Članak 9. stavak 2. drugi podstavak
Članak 10. stavak 1. točka (c)	Članak 9. stavak 1. drugi podstavak
Članak 10. stavak 2. točka (a)	Članak 9. stavak 2. prvi podstavak
Članak 10. stavak 2. točka (b)	Članak 9. stavak 2. treći podstavak
Članak 11.	Članak 10.
Članak 12.	Članak 11.
Članak 13.	Članak 12.
Članak 14.	Članak 13.
Članak 15.	Članak 14.

Uredba (EEZ) br. 2220/85	Ova Uredba
Članak 16.	Članak 15.
Članak 17.	Članak 16.
Glava IV.	Poglavlje IV.
Članak 18. uvodne riječi i alineja	Članak 17.
Članak 19.	Članak 18.
Glava V.	Poglavlje V.
Članak 20.	Članak 19.
Članak 21.	Članak 20.
Članak 22.	Članak 21.
Članak 23. stavak 1.	Članak 22. stavak 1.
Članak 23. stavak 2. uvodne riječi	Članak 22. stavak 2. uvodne riječi
Članak 23. stavak 2. točka (a)	Članak 22. stavak 2. uvodne riječi
Članak 23. stavak 2. točka (b) prva alineja, uvodne riječi	Članak 22. stavak 2. točka (a) uvodne riječi
Članak 23. stavak 2. točka (b) prva alineja prva podalineja	Članak 22. stavak 2. točka (a) podtočka i.
Članak 23. stavak 2. točka (b) prva alineja, druga podalineja	Članak 22. stavak 2. točka (a) podtočka ii.
Članak 23. stavak 2. točka (b) druga alineja uvodne riječi	Članak 22. stavak 2. točka (b) uvodne riječi
Članak 23. stavak 2. točka (b) druga alineja prva podalineja	Članak 22. stavak 2- točka (b) podtočka i.
Članak 23. stavak 2. točka (b) druga alineja druga podalineja	Članak 22. stavak 2. točka (b) podtočka ii.
Članak 23. stavak 2. točka (b) treća alineja uvodne riječi	Članak 22. stavak 2. točka (c) uvodne riječi
Članak 23. stavak 2. točka (b) treća alineja prva podalineja	Članak 22. stavak 2. točka (c) podtočka i.
Članak 23. stavak 2. točka (b) treća alineja druga podalineja	Članak 22. stavak 2. točka (c) podtočka ii.
Članak 23. stavak 3.	Članak 22. stavak 3.
Članak 24.	Članak 23.
Članak 25.	Članak 24.
Članak 26.	Članak 25.
Glava VI.	Poglavlje VI.
Članak 27.	Članak 26.
Članak 28.	Članak 27.
Članak 29.	Članak 28.
Članak 30.	Članak 29.
Glava VII.	Poglavlje VII.

Uredba (EEZ) br. 2220/85	Ova Uredba
Članak 31.	Članak 30.
Članak 32.	Članak 31.
—	Članak 32.
Članak 33.	Članak 33.
—	Prilog I.
—	Prilog II.